

CURSUL DE STUDIU AL BIBLIEI

Lecția No. 1

DECE ESTE BIBLIA CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

© 1997 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.
Scripturile în această broșură sunt citate din Traducerea Românească de Dumitru Cornilescu, dacă nu este notat altfel, prin e-Sword, versiunea 7.6.0, Copyright 2000-2005, Rick Meyers, Toate drepturile rezervate mondial.

Autor: John Ross Schroeder. *Scriitori contributory:* Robert Boraker, Gerhard Marx. *Recenzenți Editoriali:* John Bald, Peter Eddington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Paul Kieffer, John Meakin, Darris McNeely, Burk McNair, Peter Nathan, Brian Orchard, David Register, Edwin Stepp, Richard Thompson, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson.

Desen: Scott Ashley, Shaun Venish. *Producția:* Jeannette Anderson, Michael Caudle, Sandra McKinney, Peter Moore.
Fotografia ©1997 Fotodisc, Inc., cu excepția Scott Campbell, p.1, Bettman Archive, p. 4, Stocul Digital, p. 15

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association].

DECE ESTE BIBLIA CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

„A fost obiceiul meu de mulți ani să citesc Biblia în întregime odată pe an”

John Quincy Adams (Președinte al Statelor Unite 1825-1829)

Astăzi un element esențial lipsește dureros din viețile noastre moderne. Pur și simplu noi nu mai prindem cu presiunile epocii. Mecanismele noastre omenești – creierul și trupul – se ruinează din cauza tensiunii. Într-o lume supra populată, un sentiment profund de singurătate îl copleșește adesea pe individ.

Poate că pierderea cea mai mare a avut loc în relațiile noastre unul cu altul, fără să menționăm de înstrăinarea noastră totală față de Dumnezeu. Încrederea începe să devină un lucru din trecut. Valori de lungă durată ale comunității dispar în fața ochilor noștri.

Bărbații și femeile întâmpină dificultăți extraordinare în menținerea standardelor de adevăr într-un climat în care moralitatea dispare cu repeziciune și stelele de cinema ne sfătuiesc să „ne predăm laturii noastre mai întunecoase.” Așa cum a scris un ziarist, „noi trăim într-o epocă care a încercat excesiv de tare să elimine toate regulile absolute.”

Noi ne pierdem de asemenea simțul siguranței. Descriind o națiune occidentală proeminentă, un articol de ziar a declarat că, „dacă țara ar avea un medic, boala ar putea fi definită ca un soi virulent de neliniște, poate de nesiguranță națională.”

Copii noștri sunt îngrijorați cu adevărat de ziua de mâine – și pe bună dreptate. Slujbele nu par să dureze atât de mult, și multe căsătorii se sfârșesc la tribunalele de divorț.

În cel mai bun caz, viitorul apare nesigur.

În cuvintele parlamentarului european Sir Frederick Catherwood, „raționalismul a tot pătrunzător al secolului nostru, infiltrând întreaga noastră cultură și filozofie, a redus omul la un simplu animal, condamnat la o existență fără însemnătate terminată prin moarte.” Răspândirea acestei secularizări fără Dumnezeu a impus un preț greu asupra societății.

Criza pe scena mondială

Noi trăim într-o epocă de criză continuă. Orientul Mijlociu amenință să explodeze în orice moment. Deși Războiul Rece poate să fie un fapt din trecut, multe din armele nucleare ale fostei Uniuni Sovietice încă există. Diplomații, și alți funcționari oficiali ai guvernului, ne reamintesc că Rusia încă posedă aproape 20.000 de arme nucleare.

Răspândirea ucigătoare a armelor de distrugere în masă este o problemă extinsă peste tot. Grupurile teroriste – în general înarmate până în dinți cu arme moderne și trăind ca o lege a lor proprie – amenință stabilitatea multor națiuni.

Creșterea populației încă este în afara controlului în multe regiuni ale lumii, întinzând resursele la limită și conducând și mai mult la nestabilitatea globală. După cum avertizează revista *The Times* (din Londra), „o populație balonată a lumii impune un cost atât de mare resurselor planetei încât periclitează însăși supraviețuirea omenirii...”

Poluarea și alte probleme amenință să ștranguleze sistemele ecologice susținătoare de viață ale pământului. Un scriitor avertizează că, „Occidentul distruge sistemele ecologice de

care depinde viața lui economică.” Un exemplu înfricoșător este pierderea pământului a două treimi din acoperirea lui originală cu păduri. Specialistul de mediu înconjurător Francis Sullivan a avertizat că „într-o singură generație noi vom contempla pierderea aproape completă a pădurilor naturale.” Pădurile sunt plămâni pământului – și fără plămâni noi nu putem respira.

Este tocmai într-o asemenea epocă amenințătoare, confuză și plină de crize că un organism vechi de secole – Biserica – este chemat să-și conducă munca. Profund sensibilă la datoriile și răspunderile sale în răspândirea și propovăduirea adevăratului mesaj evanghelic (Matei 24:14; 28:18-20), Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, oferă cursul acesta de studiu al Bibliei – satisfăcând o nevoie din cele mai importante ale lumii cu problemele de astăzi.

Pentru multe milioane de oameni, Cuvântul lui Dumnezeu este un teritoriu neexplorat și ne-cartografiat. Totuși, Biblia nu este desemnată numai să ajute ființele omenești să prindă viață cu o lume prinsă în tot felul de crize. Conține veștile bune ale Împărăției lui Dumnezeu ce are să vină – arătând cum va rezolva Dumnezeu problemele multiple ale unei lumi ce se apropie din ce în ce mai mult de catastrofă.

Învățând să apreciem Biblia

Condițiile alarmante de astăzi îi face pe mulți oameni să aibă un sens de neliniște profundă. În același timp mulți simt o adevărată foame spirituală. Este clar că „ei simt că există ceva în afara cutiei de timp și spațiu în care se găsește” (Catherwood).

Ei se minunează despre realitatea lui Dumnezeu și a Bibliei. S-ar putea la urma urmei să fie unele răspunsuri plauzibile?

Cursul acesta unic este desemnat să se adreseze unor întrebări dintre cele mai fundamentale asupra căutării noastre aproape fără sfârșit a lui Dumnezeu. De asemenea încearcă să exploreze implicațiile inevitabile ale comportării noastre personale.

Această primă lecție constă dintr-o revedere a mai multor teme biblice de bază pe care lecțiile următoare le vor acoperi în mai multe amănunte. Mai întâi se adresează întrebărilor pe care noi toți le contemplăm: Există Dumnezeu? Ce face Biblia să fie diferită de alte cărți? Dece a creat Dumnezeu bărbatul și femeia? Ne așteaptă ceva mult mai mare decât viața aceasta?

Împreună, în cursul acestui studiu, vom trece prin unele dintre cele mai interesante și inspirate aspecte ale Bibliei, căutând să descoperim scopul real al ființelor noastre – și cum putem noi trăi vieți satisfăcătoare în timp ce împlinim acest scop mareț.

Isus Hristos a spus: „Eu am venit ca să aibă viață și s-o aibă din belșug” (Ioan 10:10).

Biblia ne dezvăluie adevăruri mari care, când sunt înțelese, îți pot transforma viața în moduri ne imaginate vreodată.

Cum să începi studiul

Aici se găsesc câteva idei care te vor ajuta să obții cel mai mult din acest studiu. Cel mai important este și cel mai simplu: caută singur în Biblia ta fiecare scriptură referită aici. Deși unele din scripturile principale sunt citate, noi te încurajăm cu tărie ca tu personal să *cauți fiecare pasaj* ca să vezi fiecare scriptură în contextul ei corect.

Manualul nostru principal este însăși Biblia. Adăugat la fiecare citat biblic de bază, comentariile noastre includ de obicei referințe adiționale scripturale corespunzătoare. Multe

dintre acestea vor apărea după termenul „compară cu.” Vei afla o înțelegere cu mult mai deplină dacă le cauți și reflectezi asupra înțelesului și semnificației fiecărei referințe biblice.

Studiul acesta este desemnat ca să te ajute să devii mai priceput în studiul tău personal, la fel ca și făcând nimic mai puțin decât să te ajute să-ți schimbi viața întregă spre mai bine. De asemenea, noi te încurajăm, să ceri copia gratuită a broșurii *Cum să înțelegem Biblia* [How to Understand the Bible]. Oferă informații în plus care să te ajute să crești în înțelegere din studiul tău al Bibliei.

Formatul de întrebări și răspunsuri este foarte efektiv în prezentarea materialului biblic cuprins în cursul acesta. De asemenea, dacă nu este notat altfel, toate citatele biblice sunt luate din Traducerea Românească a lui Dumitru Cornilescu prin programul e-Sword al lui Rick Meyer.

În sfârșit, pentru a te ajuta să câștigi cât mai multe beneficii din lecțiile acestea, fiecare va fi conchisă cu niște întrebări de revedere pe care le poți folosi să te examinezi singur.

Împreună ne vom imbarca acum într-o călătorie de descoperiri prin Biblie.

CUM NE DEZVĂLUIE DUMNEZEU CUNOȘTINȚA?

Cum a ales Dumnezeu în epocile din trecut ca să-Și dezvăluie omenirii cunoștința?

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, ...” (Evreii 1:1).

Dumnezeu Atotputernic, Creatorul a tot ceea ce vedem, nu lasă omenirea fără nici o direcție sau îndrumare. Pentru beneficiul nostru El Și-a pus gândurile în cuvinte. Dumnezeu S-a dezvăluit pe Sine prin modalitatea cuvintelor.

Biblia însăși îl numește pe Isus Hristos „Cuvântul” (Ioan 1:1, 14). Și, conform cu acest pasaj de introducere al Noului Testament, mesajul Bibliei Ebraice (Vechiul Testament) este Cuvântul Adevărat al lui Dumnezeu (compară cu Matei 4:4; Luca 4:4; Faptele Apostolilor 24:14; 28:23).

Dar cum a ales Dumnezeu să dezvăluie cunoștința chiar și mai prețioasă?

„[Dumnezeu], la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, ... (Evreii 1:2).

Moise a proorocit despre venirea unui Prooroc asemănător cu el însuși ale cărui cuvinte Biblia ne încurajează să dăm ascultare (Deuteronom 18:15, 18). Apostolul Petru L-a identificat pe acest mare Prooroc ca fiind Însuși Isus Hristos (Faptele Apostolilor 3:20, 22-23). Fără nici o îndoială – Isus Hristos a fost Proorocul *acela* (compară cu Ioan 1:45; Luca 24:27).

Isus Hristos, ca propriul Fiu al lui Dumnezeu, este Proorocul absolut, cuvintele Lui sunt esența proorocirii (Apocalipsa 19:10). Noi ar trebui să ascultăm cu atenție ce ne spune El (Matei 17:5).

Cuvintele lui Hristos pot fi găsite în special, în cele patru relatări semibiografice ale vieții și învățăturii Lui: Evangheliile lui Matei, Marcu, Luca și Ioan. Totuși, într-un sens mult mai mare, ele pot fi găsite în întreaga Biblie. Isus însuși a confirmat veracitatea și autoritatea Scrierilor Ebraice numite în mod obișnuit Vechiul Testament, numindu-le Scripturi (Luca 24:44-45). El a prevăzut de asemenea pentru inspirația și scrierea cărților ce aveau să fie cunoscute mai târziu ca Noul Testament (Ioan 14:26; 16:13).

Hristos a tratat cu consistență Vechiul Testament ca înregistrarea adevărată a aranjamentelor lui Dumnezeu și a instrucțiunilor Lui pentru omenire. Învățăturile și conversațiile Lui au fost pline de referiri și citate din Biblia ebraică.

Cum a dirijat Dumnezeu gândurile slujitorilor Săi?

„Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:21).

Apostolul Pavel ne spune de asemenea în 2 Timotei 3:16 că întreaga Scriptură este „inspirată” (literal „respirată de Dumnezeu”). Consideră alegerea lui de cuvinte. Pavel a descris Scriptura folosind termenul grecesc *theopneustos*. Prima parte a acestui cuvânt, *Theo*, înseamnă „Dumnezeu.” A doua parte este *pneustos* – însemnând „respirare.” Astfel apostolul ne spune, cum au pus-o unele traduceri, „Întreaga Scriptură este respirată de Dumnezeu,” însemnând că a venit direct din gura lui Dumnezeu.

Este clar că Creatorul nostru a inspirat direct mesajul divin dezvăluit atât de apostoli cât și de prooroci (compară cu 2 Petru 3:2). Așa cum vom arăta prin multe scripturi, Dumnezeu Și-a făcut cunoscut omului mesajul Său divin prin patriarhii și proorocii din vechime cât și prin apostolii Noului Testament.

În fapt, Petru pune scrisorile lui Pavel la același nivel cu „restul Scripturilor” – ultimele referindu-se în principal la Vechiul Testament (2 Petru 3:15-16). În 1 Timotei 5:18, Pavel se referă la două citate ca Scriptură. Una este din Vechiul Testament (Deuteronom 25:4), și una este din Evanghelia lui Luca (Luca 10:7). Așa dar, când Pavel i-a scris prima sa scrisoare lui Timotei în jurul A.D. 64, unele scrieri adiționale erau deja considerate pe același picior cu Vechiul Testament și erau numite Scripturi.

Aproape de 4000 de ori, pasaje din Biblia Ebraică sunt introduse cu asemenea expresii ca: „Domnul a vorbit,” „Astfel zice Domnul” și „A venit Cuvântul Domnului.” Scriptura este descrisă consistent ca venind dela Însăși „gura lui Dumnezeu” (Matei 4:4).

Și totuși într-un sens autoritatea Bibliei este dublă pentru că evident sunt amestecați atât Dumnezeu cât și omul. Creatorul nostru i-a inspirat direct pe acești prooroci evrei. „Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:21). Deci Dumnezeu „a vorbit prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime” (Faptele Apostolilor 3:21) – și de asemenea prin scrierile lor (Luca 21:22). Concluzia naturală deci este că întreaga Scriptură vine dela Dumnezeu!

Manualul Biblic Concis al Leului (The Lion Concise Bible Handbook) spune: „Este interesant că Noul Testament nu face nici o distincție între ce spune „Scriptura” și ce zice Dumnezeu. Citațiile Vechiului Testament sunt date ca aceea ce a spus Dumnezeu, chiar dacă Dumnezeu nu a fost vorbitorul în contextul Vechiului Testament” (pagina 10).

O întâlnire potrivită

Când generalul roman Pompei a intrat cu succes în Ierusalem, în primul secol BC, el a fost determinat să-și satisfacă curiozitatea despre anumite povești care circulau în jurul lumii Mediteraneene despre modul de închinare al poporului Evreu. După cucerirea acestui oraș, el a făcut-o una dintre prioritățile sale personale ca să se urce pe Muntele Templului să afle adevărul

din-napoia raporturilor perplexe că poporul Evreu nu avea nici o statuie fizică sau o imagine a lui Dumnezeu în locul lor cel mai sfânt de închinat, Sfântul Sfinților.

Pentru Pompei a fost de neconceput să i te închini lui Dumnezeu fără să ai o reproducere fizică a Lui, ca o statuie. Deci Pompei a intrat „cu curaj” în teritoriul interzis, sacristia cea mai sfântă – și a trăit să povestească despre ea. Ceea ce a văzut Pompei l-a lăsat foarte încurcat și nedumerit. El nu a găsit nici o statuie fizică, nici o icoană religioasă, nici o descriere a Dumnezeului Evreilor – numai un spațiu gol. El a părăsit templul fără să spună un cuvânt!

Ceea ce a experimentat acest emisar puternic al Romei în Ierusalem, el nu văzuse nicăieri în toate călătoriile lui prin Imperiu. Cât de diferit de modul de închinare al altor națiuni! Cât de diferit de alte religii! Ierusalemul a prezentat un Dumnezeu cu totul diferit de cei cărora restul lumii le dădea omagiu.

Pompei nu a înțeles că acesta era Dumnezeul invizibil (Evreii 11:27) care nu trebuia să fie reprodus de imaginile omenești dar care locuiește în eternitate (Isaia 57:15) – Acela care S-a dezvăluit lui Moise ca „Eu Sânt Cel ce Sânt” (Exodul 3:14). Acest Dumnezeu avea viața veșnică prin Sine Însuși (1 Timotei 6:16).

Dumnezeului acesta A Tot Puternic, A Tot Știutor, invizibil, trebuie închinat în Duh și în adevăr pentru că El este Duh (Ioan 4:24). Dar pentru Romanii, Babilonienii, Asirienii și Egiptenii antici, imaginile religioase au fost parte normală din sistemul lor de închinăciune. Inițial acesta a fost motivul pentru care Pompei a refuzat să dea crezare raporturilor din Ierusalem a unui popor care îl onora pe Dumnezeu fără ajutorul statuilor. El nu a avut cunoștință nicăieri de un asemenea mod de închinare. Nu avea nici un sens pentru mintea romană să te închini unui Dumnezeu fără să știi cum arată.

Dar când Israelul a fost chemat afară din Egipt – din sclavia abjectă și minciuna religioasă – generația aceea a poporului lui Dumnezeu a fost introdusă Aceluia a cărui cerințe unice avea să-i facă pe aderenții Lui diferiți de restul lumii (Deuteronom 7:6). Astfel s-a făcut că i s-au dat Cele Zece Porunci unei națiuni de foști sclavi (Exodul 20:1-17) – un cod moral, nu de origine omenească, dar creat divin și înmănat vechiului Israel de Însuși Dumnezeul etern.

Care sunt unele dintre calitățile atribuite de Dumnezeu Cuvântului Său?

„primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele” (Iacov 1:21).

Pavel îl numește de asemenea „Cuvântul adevărat” (Tit 1:21), „Cuvântul vieții” (Filipeni 2:16) și „Cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15). Expresiile acestea puternice ne ajută să înțelegem adevărata natură a Scripturilor și a lui Dumnezeu din-napoia lor. Calitățile curative și puterea Cuvântului pot fi *grefate* (sau implantate) în însăși ființele noastre. În timp ce îl căutăm pe Creatorul nostru, Cuvântul Lui ne va ajuta să producem fructe bune în viețile noastre (Isaia 55:6:13)

Care este calitatea Cuvântului căreia am face bine să-i dăm atenție?

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii” (Evreii 4:12).

Biblia nu a fost intenționată a fi citită la întâmplare numai ca o literatură bună, sau ca o contribuție la cititul nostru istoric, sau chiar ca și un exercițiu interesant în teologia academică. Scopul cititului și studiului cuvântului lui Dumnezeu este *să câștigăm înțelegerea voinței Lui*, să învățăm să trăim prin Cuvântul Lui. Ca rezultat al studiului diligent al Bibliei, Dumnezeu dorește și se așteaptă la acțiune din partea noastră (compară cu Evreii 4:11, 13).

Considerând existența lui Dumnezeu

„Este uimitor că orice om se poate abține dela a întreba dacă există vre-un Dumnezeu, dacă Dumnezeu este drept; dacă viața aceasta este singurul mod de existență”

■ Samuel Johnson

Mai mult de 200 de ani după perioada gigantului literar Samuel Johnson (1709 – 1784), istoricul și jurnalistul Paul Johnson a scris: „Existența sau inexistența lui Dumnezeu este cea mai importantă întrebare pe care noi oamenii va trebui s-o răspundem vreodată. Dacă Dumnezeu există și noi suntem chemați la o altă viață când aceasta se termină...*viața noastră atunci devine o preparare pentru veșnicie*” (În căutarea lui Dumnezeu, p.1, accentuarea adăugată).

Aceasta fiind zisă, chiar și în lumea noastră seculară Occidentală, majoritatea cel puțin recunoaște existența lui Dumnezeu. Deci poate cea mai importantă întrebare a epocii noastre moderne rămâne: Este Dumnezeu real pentru noi? Chiar și cei mai buni dintre noi uneori se comportă ca și cum Dumnezeu ar fi neputincios să aibă de a face cu răutățile noastre: neputincios să ierte, să ne elibereze de vinovăție și să ne îndrume pe calea cea dreaptă.

Totuși, Biblia ne spune că: „cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-l caută” (Evreii 11:6). Patriarhii, profeții și apostolii toți au cunoscut realitatea lui Dumnezeu într-un mod personal. Consideră pe patriarhul Avram. El a învățat cu timpul, că orice îi promisese, Dumnezeu a fost capabil să realizeze (Romani 4:20-21).

Bine-nțeles, Biblia însăși nu pune niciodată la îndoială existența lui Dumnezeu. Sfintele Scripturi sunt clădite pe realitatea solidă și prezența lui Dumnezeu. Ele sunt martore de încredere la multe întâlniri personale dintre Dumnezeu și slujitorii Săi aleși – mai întâi proorocii Ebraici istorici și mai târziu apostolii primului secol. Biblia îi include pe scriitorii Ebraici într-un „nor așa de mare de martori” (Evreii 12:1) enumerați în Evreii 11, care relatează poveștile multor slujitori credincioși ai lui Dumnezeu.

A stabilit Dumnezeu contact personal cu anumiți oameni?

„Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!” (Exodul 3:4).

Aceasta este povestea tufișului arzând – prima dintre multele conversații personale, directe dintre Dumnezeu și Moise (compară cu Numere 12:6-8; Exodul 33:11).

Așa cum a scris profesorul Keith Ward în cartea sa *Religie și Revelație* [Religion & Revelation] „Când cineva citește relatarea lungă a revelației, găsește înregistrarea lungă, aproape de fiecare zi, a conversațiilor dintre Dumnezeu și Moise. Este ca și cum Dumnezeu era tovarășul lui Moise, spunându-i în situații speciale ce trebuie să facă” (p. 115).

Într-adevăr, Dumnezeu i-a apărut lui Moise, dezvăluindu-i Cuvintele Sale divine, pe care proorocul le-a înregistrat cu atenție pentru generațiile următoare. În Biblie ni se spune că „Moise a scris toate cuvintele Domnului” (Exodul 24:4).

S-a identificat Dumnezeu cu claritate?

„Și a adăugat: „Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu” (Exodul 3:6).

Acela pe care L-a întâlnit Moise a fost Dumnezeuul patriarhilor Ebraici cum au fost Avraam, care a avut de asemenea conversații personale cu același Dumnezeu (Genesa 18). Reacția inițială înfricoșată a lui Moise la prezența extraordinară a lui Dumnezeu este cu totul de înțeles. Mai târziu el a învins teama aceasta și a cerut să-L vadă personal pe Dumnezeu (compară cu Exodul 33:18-23; 32:11-14; Deuteronom 3:24).

Multă lume astăzi nu știe cine și ce este Dumnezeu! Cunoștința aceasta de bază i-a scăpat majorității omenirii. Proorocul Osea s-a plâns că întregul Israel de bună voie a pierdut și a abandonat cunoștința despre Dumnezeu, cu consecințe tragice (Osea 4:1-6). Cât mai mult este la fel în vremea de astăzi!

Ne spun proorocii biblici cine este Creatorul?

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu, care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet celor ce merg pe el” (Isaia 42:5).

Dumnezeu ne spune clar că El este Creatorul atât al cerurilor cât și al pământului (Genesa 1:1) – și al ființelor omenești (Genesa 1:26-17; compară cu Faptele Apostolilor 17:24-26).

Din când în când, prin toată istoria, Dumnezeu a ales să amintească anumitor oameni că El este Creatorul tuturor lucrurilor. Patriarhul Job a fost unul dintre aceia. Patru capitole din Cartea lui Job sunt dedicate lui Dumnezeu proslăvind minunățiile complicate ale creației Sale (Job 38-41). Genesa 1 nu este singurul capitol despre creație în Biblie.

Putem noi înțelege mai multe despre Dumnezeu prin creația Sa?

„În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui vecinică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, dela facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El...” (Romani 1:20).

Cu un mileniu mai înainte, Regele David a exprimat înțelegerea că Dumnezeu de asemenea se dezvăluie pe Sine prin creația Sa minunată (compară cu Psalm 19:1-6). Are sens pentru cele mai multe ființe omenești că creația cere să aibă un Creator. Întocmai cum un ceas fin nu apare în existență prin sine însuși, tot așa, universul nostru minunat, uimitor, nu s-a creat cumva singur.

Dumnezeu l-a planificat, l-a tâlcuit și l-a creat cu multă atenție. El nu este un Ceasornicar orb. Dumnezeu a înțeles perfect ce făcea El (compară cu Genesa 1:31; Apocalipsa 4:11).

Ne spune Dumnezeu că este o legătură directă între credință și comportare?

„Domnul Se uită dela înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnici; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar” (Psalm 14:2-3).

Contextul Psalmului 14 este clar. Necredința și comportarea coruptă merg mână în mână. Dar, cu cât îl cunoaștem și îl înțelegem pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai bună va fi comportarea noastră Creștinească.

Deși Dumnezeu este Duh (Ioan 4:24) cu mult deasupra noastră în statură și natură, care este apropierea și atitudinea lui pentru poporul Său?

„Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este vecinică și al cărui Nume este sfânt. „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite, și să îmbărbătez inimile zdrobite” (Isaia 57:15).

Dumnezeu este „vecinic” și deci nu este inhibat de legile fizice de timp și spațiu. Totuși El este iute să-i ierte și să-i încurajeze pe acei ce sunt cu adevărat pocăiți și doresc în inimile lor să-I facă voia (Isaia 55:6-7).

Și, deși există amplă dovadă științifică, în multe câmpuri de învățământ, confirmând existența lui Dumnezeu, dovada cea mai însemnată rămâne cea personală. Când noi am realizat o relație personală particulară cu Dumnezeu, ca Tatăl nostru și Isus Hristos ca Fratele nostru mai mare, noi știm că Ei există.

Noi nu trebuie să subestimăm puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Lidia din Tiatira a auzit predica apostolului Pavel. Ca rezultat „Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel” (Faptele Apostolilor 16:14; compară cu Romani 10:14-15).

Credincioși în Dumnezeu

„Sistemul minunat al soarelui, planetelor și al cometelor ar putea veni numai dela șfatul și controlul unei Ființe inteligente și puternice...” Sir Isaac Newton (Matematician și fizicist Englez al secolului XVII).

„Este imposibil să guvernezi corect lumea fără Dumnezeu și Biblie” George Washington (primul Președinte al Statelor Unite).

„Personal, am avut întotdeauna punctul de vedere...că Dumnezeu Atotputernicul, departe de a pune universul în mișcare după care să lase drama să se dezvăluie singură – cum cred mulți – este un arbitru prezent în toate treburile” Paul Johnson (Jurnalist și istoric englez al secolului XX).

„Doresc să cunosc gândurile lui Dumnezeu, restul sunt numai amănunte” Albert Einstein (om de știință german-american al Secolului XX).

„Frumusețea intelectuală a ordinii descoperite de știință este consistentă cu lumea fizică având înapoia ei mintea unui Creator divin” John Polkinghorne (autor și om de știință Englez al secolului XX).

Dece este Biblia diferită?

Prin întreaga sa călătorie lungă și dificilă, Biblia a rezistat cu succes multelor asalturi îndreptate împotriva ei. Interzisă în Evul Mediu, bombardată cu critică severă în secolului al XIX și în general neglijată în secolul XX, Biblia cu toate acestea continuă să ofere omenirii speranță și ghidare sigură.

Așa cum a spus-o autorul David Ewert, „Biblia a rezistat nu numai ravagiilor vremilor dar de asemenea încercărilor repetate ale dușmanilor lui Dumnezeu de a o oblitera” (*Dela Tabletele Antice la Traducerile Moderne [From Ancient Tablets to Modern Translations]*, p.16).

Deși mai mulți scriitori au scris Biblia, cititorul perceptiv treptat devine conștient de o singură minte grandioasă pătrunzând paginile ei dela Genesă la Apocalipsă. Nu este de mirare că apostolul Pavel a reamintit Creștinilor dela început că Sfintele Scripturi sunt „cuvintele lui Dumnezeu” (Romani 3:2). Ele sunt enunțări divine.

Când Dumnezeu Și-a dezvăluit voința la Muntele Sinai, El i-a poruncit lui Moise să codifice și să transmită Cuvântul acesta poporului (Deuteronom 5:31; 6:1; 17:18; 31:24-26). Eventual, Scripturile au fost citite în mod regulat în templu în Ierusalem și în alte locuri. Credincioșii puteau să audă, să înțeleagă și să se comporte în conformitate. Spre exemplu, Isus Hristos a avut acces imediat la Scripturi și le-a citit cu voce tare în sinagoga dela Nazaret (Luca 4:16-22). Audiența de acolo s-a minunat de cuvintele frumoase ale lui Hristos cum El a aplicat proorocia lui Isaia la Sine Însuși.

Mai târziu apostolii au fost inspirați să scrie epistole Bisericii, explicând adesea Sfintele Scripturi. Împreună cu alți scriitori și adepți ai lui Hristos ei au descris de asemenea viața și munca lui Hristos care au devenit cunoscute în mod obișnuit ca Evanghelii. Dumnezeu a avut grijă ca aceste scrieri unice să fie păstrate pentru generațiile următoare (2 Petru 1:15).

Secole mai târziu, după inventarea tiparului și a traducerii Bibliei în limbajele popoarelor, oamenii de rând au avut din ce în ce mai mult acces la Sfânta Biblie. Astăzi Cartea aceasta a cărților este accesibilă aproape tuturor națiunilor. Totuși sistemul de gândire secular al epocii moderne acționează adesea ca o restricție puternică a cititului și înțelegerii paginilor acesteia.

Gândirea de bază a lumii de astăzi adesea *îndepărtează* oamenii de Biblie. De aceea revistele și cursurile de studiu care să explice și să prezinte corect Cuvântul lui Dumnezeu sunt absolut necesare. Trebuie să citim Biblia cu o înțelegere dumnezeiască!

Cum comunică Dumnezeu cu creația Sa?

„Căci iată că El a întocmit munții, a făcut vântul, și spune omului până și gândurile lui. ...Domnul, Dumnezeul oștirilor, este Numele Lui” (Amos 4:13).

Creând omul în propria Sa imagine, Dumnezeu a asigurat că comunicarea va fi posibilă. Atunci, cu ajutorul lui Dumnezeu, ființele omenești sunt capabile să înțeleagă și să răspundă scopurilor Lui spirituale.

Când Dumnezeu a dorit ca poporul Său să se întoarcă din robia Babiloniană la Ierusalem, a fost El capabil să-Și realizeze acest scop transmițând un mesaj important unui împărat din antichitate care putea să împlinească sarcina aceasta?

„În cel dintâi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se îplinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul Perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris vestirea aceasta în toată împărăția lui” (Ezra 1:1).

Dumnezeu poate comunica cu oricine alege El, chiar și cu împărații și conducătorii lumii ca Cyrus. Solomon a comentat odată: „Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea” (Proverbe 21:1; compară cu Ezra 6:22; 2 Cronici 36:22-23).

Cum a dezvăluit Dumnezeu adevărul despre identitatea divină a Fiului Său?

„Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri” (Matei 16:17; compară versurile 13-16).

Cu mult mai important decât mesajele împăraților necredincioși, Dumnezeu Și-a dezvăluit adevărul Său prețios apostolilor și proorocilor Săi – care la rândul lor l-au păstrat pentru generațiile următoare (compară Amos 3:7; 2 Petre 3:2; Efeseni 2:19-20). Astăzi, înțelegerea noastră a Cuvântului lui Dumnezeu se bazează pe aceeași dezvăluire scrisă (2 Petre 1:19-20). Iluminarea spirituală a Scripturilor continuă până în epoca noastră prezentă (compară Ioan 17:20; Matei 28:20).

Care a fost unul dintre principalele moduri în care Dumnezeu a dezvăluit adevărul Său bisericii de la început?

„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii, și în rugăciuni” (Faptele Apostolilor 2:42).

Termenul „învățătură” înseamnă doctrină. Este legat direct de Cuvântul lui Dumnezeu. Învățătura apostolilor a rezumat felul de viață Creștin. Congregațiile acelea timpurii din primul secol nu au avut la început cărțile pe care noi le numim astăzi Noul Testament.

Totuși ele au avut apostoli aleși special, care le-au învățat din Biblia Ebraică, de asemenea repetând continuu lucrurile pe care le învățaseră direct dela Isus Hristos (compară Luca 6:12-13; Matei 28:18-20). Autoritatea lor a venit direct dela Hristos. „Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine” (Matei 10:40; Ioan 13:20).

Apostolilor aleși ai lui Hristos li s-a dat un rol unic ca martori din prima generație – o funcție ne atribuită nici unei generații ulterioare. Isus le-a spus, „Și voi de asemenea veți mărturisii, pentru că ați fost cu Mine dela început” (Ioan 15:27). Și apostolul Ioan a scris,

„Vestea, pe care am auzit-o dela El [Isus Hristos] și pe care v-o propovăduim...(1 Ioan 1:5; compară cu Efeseni 3:4-5; Faptele Apostolilor 1:22; 1 Corinteni 15:1-8).

Împuterniciți de Duhul Sfânt, apostolii dela început și convertirii lor actualmente au trăit Noul Testament înainte de a-l pune în scris. Viețile lor au compus mușchii, oasele și tendoanele a ceea ce avea să devină mai târziu Noul Testament scris.

Însumând experiențele acestor martori apostolici, Ioan a scris: „Ce era dela început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, pentru că viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea, și vă vestim viața vecinică, viață care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată; deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtașie cu noi. Și părtașia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos” (1 Ioan 1:1-3).

Care sunt intențiile lui Dumnezeu pentru om?

„Căci Eu știu gândurile, pe cari le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde” (Ieremia 29:11).

Dumnezeu a exprimat cuvintele acestea de încurajare unei națiuni în robia babiloniană multe secole în urmă, dar ele sunt la fel de aplicabile astăzi. Cuvântul Lui oferă un mesaj de speranță și un viitor strălucit, atât pentru indivizi cât și pentru națiuni întregi.

Cuvintele lui Dumnezeu sunt aplicabile astăzi ca și atunci când au fost înregistrate prima dată cu mult timp în urmă. Natura omenească este fără sfârșit. Oamenii din vechime au fost supuși „acelorași slăbiciuni” (Iacov 5:17; Faptele Apostolilor 14:15). Ei nu au fost vre-o specie diferită de omenire. Lucrurile care li s-au întâmplat lor au fost pentru învățatura, încurajarea, speranța, consolarea noastră – și uneori ca o avertizare solemnă (compară cu 1 Corinteni 10:11; Romani 15:4).

Ce ne garantează Dumnezeu despre Cuvântul Său?

„Căci după cum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri, și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăsească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele” (Isaia 55:10-11).

Dumnezeu nu vorbește de prisos. *Își Va împlini scopul Lui grandios pe pământ!*

Ce cere Dumnezeu pentru a mai împărtăși cunoștință adițională?

„Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe cari nu le cunoști” (Ieremia 33:3).

Noi trebuie să avem o dorință spirituală pentru Cuvântul lui Dumnezeu (Matei 5:6). Atunci, prin cititul și studiatul Bibliei, vom descoperi adevăruri fundamentale despre Dumnezeu și modul Lui dezvăluit de viață. De asemenea le putem vedea demonstrate cu amplexare de evenimente reale în viețile slujitorilor Lui aleși. Învățăturile și exemplele acestea biblice iluminează caracterul Său și ilustrează voința Lui pentru noi (compară Proverbe 3:1-6). Putem

avea încredere ca Dumnezeu să ne călăuzească viețile pe calea cea dreaptă așa cum noi Îi dăm ascultare din inimă.

Autorul John Stott a scris, „Biblia este prisma prin care lumina lui Isus Hristos este ruptă în multe ei culori minunate.” Hristos este Cuvântul viu al lui Dumnezeu!

Pentru ce perioadă de timp urmează ca Cuvântul lui Dumnezeu să ne fie ghidul nostru?

„iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac” (Isaia 40:8).

Destinul sigur al Cuvântului lui Dumnezeu a fost proorocit de mii de ani (compară cu Psalm 119:89, 111, 142, 152, 160). Isus Hristos a spus: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece” (Luca 21:33).

Cum ajută Biblia să re-cimenteze relațiile zdrobite

Dela început până la sfârșit Biblia este o carte despre relații – cum pot ele să fie restaurate și reînsuflețite.

Nimic nu caracterizează epoca noastră modernă ca relațiile noastre personale fracturate, nefuncționale. Într-adevăr, distrugerea inițială a început nu mult timp după crearea a însăși vieții omenești. Adam și Eva s-au înstrăinat de Dumnezeu; fiul lor mai mare și-a ucis fratele, și căderi asemănătoare au continuat de atunci până în epoca noastră modernă de relații omenești dezbinată.

Rabinul șef al Angliei, Jonathan Sacks, descrie starea generală a relațiilor noastre. „Astăzi multe părți din Anglia și Statele Unite ale Americii sunt marcate prin vandalism, crime violente și pierderea politeții; prin descompunerea familiei și neglijarea răspândită a copiilor; printr-o erodare a încrederii și pierderea generală a încrederii în puterea guvernelor de a vindeca multe din problemele noastre cele mai profunde, și prin răspândirea întinsă a impresiei că chestiuni importante pentru binele nostru ne scapă de sub control.”

Noi nu mai avem încredere unul într-altul. Relațiile și-au pierdut permanența. Căsătoriile pe viață au încetat de a mai fi norma. Carierele de durată au început să dispară. Nu cu mult în urmă o persoană se putea aștepta să lucreze pentru o singură companie pentru 40 de ani și după aceea să se pensioneze cu pensia companiei și poate cu un ceas de aur. Oamenii tineri acum se așteaptă să învețe mai multe meserii în timpul vieții lor, cu distrugerea acompaniatoare a relațiilor, numai pentru a supraviețui economic.

Diagnosticul este simplu. Relațiile care lucrează se bazează pe reguli comune. Când standardele devin vagi și oamenii nu pot cădea de acord să le accepte și să adere de aceleași valori, societatea se descompune.

Trebuie să existe principii acceptate pe care ființele omenești să le urmeze. Altfel noi vom continua să avem haos în relațiile noastre.

Biblia este cartea relațiilor. Ea accentuează relația cea mai importantă pe care ființele omenești o pot avea – cu Însuși Dumnezeu! Arată cum împăcarea cu Dumnezeu conduce la o restaurare corectă cu alte ființe omenești – tovarășii de căsătorie, prieteni, colegii de biserică și de lucru.

Care este natura relației lui Dumnezeu cu Fiul Său Isus Hristos?

„Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui... Tatăl iubește pe Fiul, și-i arată tot ce face... (Ioan 3:35; 5:20).

Multe alte scripturi arată că relația Lor este una de dragoste, armonie, cooperare și grijă. Relația Lor este perfectă!

Oferă Tatăl și Hristos ca să extindă propria Lor dragoste armonioasă oamenilor creați în imaginea lui Dumnezeu?

„Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.” (Ioan 14:21).

Dumnezeu Tatăl și Hristos Fiul Își extind dragostea lor oamenilor, bărbați și femei. Dar observă că dragostea Lor este bazată pe aderența la valorile și standardele eterne care au originat cu Tatăl. „Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimes” (versul 24; compară cu 1 Ioan 4:16-19; Ioan 17:22-26).

Tatăl și Fiul sunt complet uniți în legile prin care Ei guvernează omenirea. Legile acelea arată calea de dragoste a lui Dumnezeu și au fost date pentru beneficiul întregii omeniri (1 Ioan 5:3; 2 Ioan 6; Deuteronom 5:33). Acei care se opun legilor acestea de dragoste aduc suferințe și mizerie nespusă asupra lor și a altora. Adesea agoniile acestea sunt manifestate în forma relațiilor omenești distruse, ne funcționale.

Credincioșii în Biblie

„Venerația mea a Bibliei este atât de mare încât cu cât mai devreme vor începe copiii mei s-o citească cu atât mai mare va fi speranța mea că ei se vor dovedi cetățeni folositori patriei lor.”

John Quincy Adams (Președinte al Statelor Unite 1825-1829)

„Eu cred că Biblia este cel mai bun dar pe care Dumnezeu l-a dat vre-odată omenirii”

Abraham Lincoln (Președinte al Statelor Unite 1861-1865)

„În toate perplexitățile și suferințele mele, Biblia nu a încetat niciodată să-mi dea lumină și putere”

Robert E. Lee, (Generalul Șef Confederat în timpul Războiului Civil American)

„Sunt mai multe semne sigure de autenticitate în Biblie decât în oricare din istoria profană”

Sir Isaac Newton (Matematician și fizicist englez din secolul 17)

„Biblia este șampilată cu Specialitatea Originii și o distanță de nemăsurat o separă de toți competitorii ei”

W. E. Gladstone (Prim ministru englez din secolul 19)

Ce altceva li se oferă, atât acum cât și pentru veșnicie, acelor care urmează de bună voie standardele și valorile spirituale ale lui Isus Hristos și ale Tatălui?

„Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el” (Ioan 14:23).

„...Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:12).

„...Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare” (1 Timotei 4:8).

Mântuirea este oferită gratis acelor care sunt chemați acum și sunt dispuși să se pocăiască de relele din trecut și să devină ascultători Tatălui (compară cu Faptele Apostolilor 2:37-39). Observă că pocăința, botezul și pusul mâinilor sunt cerințele specificate de Biblie pentru primirea Duhului Sfânt. Având Duhul lui Dumnezeu este esențial pentru mântuire (compară cu Tit 3:4-7). Broșura noastră gratuită *Calea spre Viața Veșnică* (The Road to Eternal Life) explică în amănunt doctrinele acestea biblice.

Trebuie ca relațiile noastre să reflecte armonia dintre Tatăl și Fiu?

„Și aceasta este porunca, pe care o avem dela El: cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său” (1 Ioan 4:21).

„Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui” (1 Ioan 5:2).

Dragostea este guvernată și definită de valorile eterne venind dela însăși tronul lui Dumnezeu (1 Ioan 2:3-7). Singura soluție adevărată pentru relațiile noastre distruse este să ne pocăim și să începem să observăm Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu – care definesc dragostea adevărată pentru Dumnezeu și vecinul nostru – ambele atât în literă cât și în spirit (compară cu Iacov 2:8-12; Romani 13:8-10; 1 Ioan 3:10-11).

Relația corectă cu Dumnezeu și oameni ne va conduce la o înțelegere mai bună a scopului vieții.

Răspunzând Marii Întrebări: Dece l-a creat Dumnezeu pe om?

„Astronomii s-au uitat 8000 de ani-lumină în adâncul cosmosului cu Telescopul Spațial Hubble, și a părut că ochiul lui Dumnezeu i-a privit în față”

National Geographic, Aprilie 1997.

Avansurile științifice, ca Telescopul Spațial Hubble, ne-au permis să privim dincolo de pragul pământului la secretele spațiului nemărginit. Totuși, cum ne potrivim noi oamenii minusculi în spațiul fără limită al universului? Unde apare Biblia în toate acestea? Are scopul nostru aici pe pământ de a face cu orice din cosmosul infinit?

Avem un rendez-vous cu infinitul? Este destinul nostru final de atâta extindere a imaginației încât inteligența omenească nu-l poate cuprinde decât numai cu multă greutate? Care este scopul nostru pe pământ? Care ne este viitorul?

Defunctul autor american Norman Cousins a întrebat odată: „Cum au originat condițiile care au făcut viața posibilă? Cum s-au adunat ele toate împreună într-o confluență comună? Pentru mulți, educați în etica Iudeo – Creștină, răspunsul adevărat este aflat în capitolele de început ale Genesei.

Dar, după cum Dl. Cousins a observat de asemenea: Întrebarea principală nu este, „De unde a apărut viața?” dar „Ce poate *deveni* viața omenească?”...[Amintește-ți,] noi *apartinem unei specii ne terminate* (*Opțiuni omenești* [Human Options], accentuarea adăugată). Când ajungi într-adevăr s-o înțelegi, noi am fost creați *să avem nevoie de ceva ce nu am avut înăuntrul nostru* când am fost născuți.

Care este scopul nostru final, rolul nostru în acest cosmos vast?

„De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu” (Romani 8:19).

„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi” (2 Corinteni 5:17).

Este limpede că scopul vieții este legat de *creație*. Nu s-a terminat cu creația fizică din capitolul unu al Genesei. Accentuarea prezentă este pe *creația spirituală* pe care Dumnezeu o aduce în viețile convertitelor ființe omenești (compară cu Galateni 6:15).

A fost misterul vieții cunoscut întotdeauna?

„...potrivit cu descoperirea tainei, care a fost ținută ascunsă dela începutul veacurilor, dar a fost arătată acum prin scrierile proorocilor, și, prin porunca Dumnezeului celui vecinic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor...” (Romani 16:25-26).

Scopul lui Pavel a fost „să descopăr tuturor [oamenilor] care este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Isus Hristos” (Galateni 3:9, Biblia Ortodoxă Română).

Chiar și astăzi, numai acei pe care Biblia îi numește „primele fructe” – acea lume pe care Dumnezeu o cheamă la mântuire acum, în epoca aceasta – înțeleg cu adevărat acel mister (compară cu Ioan 6:44, 65). Este misiunea Bisericii lui Dumnezeu să proclame, să clarifice și să facă cunoscut misterul acela.

Aceasta nu este singura zi de mântuire. Cea mai multă lume nu are cunoștință de mărețul plan al lui Dumnezeu și nu-i este dată ocazia de mântuire în epoca aceasta. Broșura noastră gratuită *Planul Zilelor Sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de Speranță pentru Omenire* [God’s Holy Day Plan: The Promise of Hope for All Humanity] îți dă un fundal plin pentru înțelegerea acestei teme biblice esențiale.

Rolul nostru viitor conține o relație de familie?

„Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic” (2 Corinteni 6:18).

Pavel le-a spus Creștinilor din Galatia, „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus” (Galateni 3:26). Dumnezeu este în procesul de creare, de modelare și formare a *familiei Sale viitoare*. Familia aceasta va fi în întregime compusă din duhuri – destinată să fie în Împărăția lui Dumnezeu *ca copiii Săi*, dându-li-se viața veșnică de Tatăl lor.

Este posibil pentru noi, ca ființe omenești fizice, să fim în întregime și complet membri de familie ai Împărăției lui Dumnezeu – la momentul acesta prezent -- acum în epoca aceasta a omului?

„Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea” (1 Corinteni 15:50).

Pentru a obține nemurirea pe care Dumnezeu și Isus Hristos o au deja, însăși compoziția noastră trebuie să fie schimbată. După cum o pune Pavel, „Și după cum am purtat chipul celui pământesc [Adam], tot așa vom purta și chipul Celui ceresc [Isus Hristos]” (versul 49; compară cu Filipeni 3:20-21; 1 Timotei 6:16).

Când exact va avea loc această schimbare măreață și minunată?

„Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos” (1 Corinteni 15:21-23).

Schimbarea aceasta minunată are loc în momentul învierii aceluia care au murit pentru Hristos, împreună cu Creștinii adevărați care vor fi încă în viață la venirea Lui. Cadrul de timp pentru evenimentele acestea uimitoare va fi venirea a doua a lui Isus Hristos (compară cu 1 Tesaloniceni 4:16-17).

Un cuvânt de explicație: Învierea aceasta este numită atât „prima înviere” (Apocalipsa 20:4-6) cât și „învierea mai bună” (Eвреii 11:35). Planul lui Dumnezeu include mai mult de o singură înviere. Broșura noastră gratuită *Ce se întâmplă după moarte?* [What Happens After Death?] explică aceste distincții importante.

Dar a prevăzut Dumnezeu cu milostenie Creștinilor o garanție prezentă a acestei promisiuni uimitoare?

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi” (Romani 8:11)

Primind Duhul lui Dumnezeu constituie garanția că vom primi întreaga recompensă – că vom fi înviați la viața veșnică ca copiii lui Dumnezeu. Cu condiția că Îi vom rămâne credincioși,

Duhul acesta este garanția noastră pentru viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu (2 Corinteni 1:22; 5:5). Acei ce primesc acum pe Duhul Sfânt în epoca aceasta a omului se vor alătura familiei eterne a lui Dumnezeu în momentul primei învieri (compară cu Romani 8:18-19; Efeseni 1:13-14).

Ce planuri are Dumnezeu cu privire la familia Sa?

„Căci pe aceia, pe cari i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați” (Romani 8:29).

„Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor. Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr'unul. De aceea, Lui nu-i este rușine să-i numească frați” (Evreii 2:10-11).

Dumnezeu plănuiește o familie mare cu mulți copiii. Apostolul Pavel a scris de „întreaga familie” a lui Dumnezeu (Efeseni 3:15), dar întotdeauna cu un ochi la membrii ei din sânge și carne care vor obține eventual nemurirea și viața veșnică în împărăția acelei familii mari (compară cu 2 Petre 1:4).

Pentru a obține mai multe informații asupra măreției acestui minunat adevăr biblic, te rugăm să scrii pentru broșura gratuită *Care este destinul tău?* [What is Your Destiny?]. Te va ajuta să înțelegi viitorul uimitor pe care Dumnezeu ți l-a pus în față.

Glosar de cuvinte

Biblia: Cărțile (grecește - *Biblia*) care sunt recunoscute ca fiind canonizate (autorizate) de Biserica Creștină dela început. Include atât cărțile proorocilor Ebraici din vechime cât și pe cele a martorilor apostolici ai lui Isus Hristos.

Biblia Ebraică: Cărțile Vechiului Testament.

Limbile Bibliei: În cea mai mare parte Ebraica veche pentru Vechiul Testament (Aramaica pentru o porțiune mică a lui Daniel), și greaca veche pentru Noul Testament.

Noul Testament: Cele 27 de Cărți autorizate de scrieri apostolice: cele patru Evanghelii ale lui Hristos, Faptele Apostolilor (istorie), 21 de scrisori apostolice și cartea Apocalipsa.

Vechiul Testament: Acele cărți care au făcut parte din Biblia Ebraică în general acceptate de Creștini, Evrei și într-o oarecare măsură de Musulmani. Conține o împărțire de trei părți: Legea (cele cinci cărți ale lui Moise), Proorocii și Scrierile.

Oracole: Termenul înseamnă în Noul Testament murmurări divine și se referă în general fie la întregul Vechiul Testament sau numai la anumite porțiuni specifice ale lui.

Scripturile: Scrierile inspirate divin atât din Vechiul cât și din Noul Testament. Termenul Scriptură este folosit în Noul Testament în referință atât la Biblia Ebraică (Luca 24:44-45) cât și la noile scrieri apostolice acceptate ca fiind inspirate (2 Petre 3:16; 1 Timotei 5:18).

Secularizare: Amuțirea supranaturalului; o negare implicită a minunilor în explicarea existenței omenești.

Cititorul ajută

Primim în birourile noastre tot felul de scrisori și telefoane – unele simplu ca să exprime aprecierea pentru revista Vești Bune [Good News] sau pentru broșurile noastre, dar altele conțin întrebări despre Biblie, învățăturile ei și cum afectează viețile noastre personale.

Dacă ai vre-o întrebare sau comentariu despre materialul prezentat în acest curs de studiu, te rugăm să te simți liber să ieși contactul cu oficiul nostru din țara ta sau țara cea mai apropiată de tine. Unul dintre corespondenții noștri personali va fi fericit să te ajute (vezi scrisoarea de mostră de mai jos).

De asemenea, dacă ai dori să te sfătuiești cu un preot al Bisericii Unite a lui Dumnezeu, vom fi bucuroși să aranjăm o întâlnire personală – fără nici o obligație.

Scrisoare de exemplu

„Cum știm că Biblia vine dela Dumnezeu?”

P.H. Birmingham, Anglia

Ce dovadă ar accepta un ateist sau sceptic confirmat că Sfânta Biblie este Cuvântul lui Dumnezeu? La urma urmei este o chestiune de credință pe cine vei fi dispus să crezi. O persoană trebuie să aibă mai întâi o minte deschisă și să fie dispusă să accepte cuvintele lui Isus Hristos și a altor scriitori ai Scripturilor.

Chiar și cei care au fost actualmente acolo în timpul vieții lui Isus Hristos au avut greutate crezând că El era Mesia, Fiul lui Dumnezeu. A trebuit o credință adevărată ca să accepte faptul acela. Unii au crezut, dar cei mai mulți nu (Ioan 8:30, 42-46). Hristos a spus: „Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu” (versul 47). Dar acei care aparțin lui Dumnezeu vor crede cuvintele Fiului Său și Îl vor urma.

Evreii din vremea lui Isus au întreat: „Până când ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune ne-o deslușit.” „V-am spus”, le-a răspuns Isus, „și nu credeți. Lucrările, pe cari le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine. Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine” (Ioan 10:24-27).

Suntem noi dispuși să ascultăm de vocea lui Isus Hristos? Dacă îl accepți pe Hristos care a vorbit cu autoritate divină, ca Fiul al lui Dumnezeu, atunci putem continua să răspundem la întrebarea: „Cum știm că Biblia este dela Dumnezeu?” Pentru că este Isus Hristos Însuși cel care dă răspunsul.

El a vorbit cu autoritate, și adesea s-a referit la Scripturile Vechiului Testament ca la o sursă de adevăr inspirat. El a citat cel puțin 36 de pasaje din Biblia Ebraică și în multe alte ocazii s-a referit la Vechiul Testament fără să citeze direct din el. El i-a acceptat fără îndoială acurateța și autoritatea, spunând altora să creadă ce a zis Moise și ceilalți prooroci.

Apostolul Petru a scris: „nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:21). Petru a arătat că cuvântul profetic vine dela Însuși Dumnezeu care a dirijat instrumentele omenești prin puterea Duhului Său Sfânt. Ceea ce au scris proorocii a fost considerat de apostolul Pavel să fie „Sfânta Scriptură” (Romani 1:2). Ele sunt sfinte pentru că Însuși Dumnezeu a fost amestecat în producerea lor.

Cu o ocazie după învierea Sa, Hristos le-a apărut ucenicilor Săi și le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi” (Luca 24:44). De câte ori a zis, sau a făcut ceva Hristos, a fost să împlinească proorociile referitoare la viața și serviciul Său!

Este clar că El a acceptat Vechiul Testament ca fiind Cuvântul Inspirat al lui Dumnezeu. În Matei 19:4 Hristos le-a zis fariseilor: „Oare n-ați citit că Ziditorul, dela început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască...” Atunci, ce urmează este un citat din Genesa 2:24, scrisă de Moise. Totuși Isus a zis că a fost Dumnezeu Creatorul care a rostit cuvintele acelea.

După ce Isus a postit 40 de zile Satana L-a ispitit să schimbe pietrele în pâini. Isus s-a apărut apelând la Scripturile Ebraice, care au zis, „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4:4; citate din Deuteronom 8:3).

Hristos a știut pe dinafară Scripturile Vechiului Testament și a acceptat totul ce fusese dezvăluit patriarhilor și proorocilor. El a recunoscut realitatea trecută a evenimentelor înregistrate în Biblia Ebraică, cum ar fi crearea cerului și a pământului, istoricitatea lui Adam și Eva, potopul lui Noe și distrugerea Sodomei și a Gomorei.

Înainte de a se înălța la cer, Isus Hristos a delegat autoritatea Sa apostolilor să facă discipoli din toate națiunile, învățându-le să observe tot ceea ce El le-a poruncit lor (Matei 18:19-20). Oriunde s-au dus, ei au propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu. Ca rezultat mulți s-au convertit și „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă” (Faptele Apostolilor 2:42).

Mărturiile despre viața și învățătura lui Hristos au fost scrise și circulat. Relatăriile acestea au devenit eventual Evangheliile, o parte din Scriptura Noului Testament.

Pavel a zis că el a primit Evanghelia prin dezvăluirea lui Isus Hristos (Galateni 1:12). Petre a afirmat că unele din scrisorile lui Pavel au fost considerate parte din Scripturi (2 Petru 3:15-16).

Deci Biblia este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu. Cărțile pe care le conține au fost scrise de autori omenești, dar a fost Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care le-a inspirat cuvintele. Autoritatea lor a venit dela Dumnezeu!

Descoperind marele necunoscut: potențialul nostru omenesc de necrezut

Un conducător religios preminent a exprimat recent dilema care ne confruntă: „Nu este numai că întâmpinăm probleme. Este, mai mult, că am rămas fără soluții, că am atins un impas în viața publică.”

Citește zilnic ziarul. În mod regulat politicienii noștri ne promet o viață mai bună, mai mare siguranță, mai multă accesibilitate la bogăție și sănătate, și o mulțime de alte lucruri bune. Grupuri de ale noastre se adună împreună să ceară programul pentru criza aceasta sau cealaltă, pentru a reduce crima din cartier, să forțeze guvernul să reducă rata unei taxe exasperante sau să facă ceva altceva ce noi credem că ne va îmbunătăți viețile. Cu siguranță, raționăm noi, puterea poporului va face treaba gata -- dar la sfârșit trebuie să facem față realității neînduplecate și dezamăgitoare că problemele noastre continuă să se multiplice.

Din cauza obligării și cooperări inadecvate la toate nivelele, chiar și eforturile din toată inima a personalităților faimoase din jurnalistică nu au putut face o schimbare cât mică în sărăcia și foametea Africii. Cei săraci și muribunzi sunt cu noi și în prosperitatea lumii Occidentale. Puține experiențe omenești sunt atât de descurajatoare ca îndărătnica lipsă de progres în

rezolvarea multora din problemele noastre cele mai iminente. „O nădejde amânată îmbolnăvește inima” declară Proverbul (12:13).

Dar este posibil pentru tehnologia modernă ca până la urmă să treacă peste limitările noastre slabe omenești? Vor putea efectele ei cumulative să învingă gândirea noastră inveterată, prejudiciată, care a împiedicat progresul nostru omenesc din vremuri imemorabile? E posibil ca tehnocrația calculatorului să ofere răspunsul? Să punem toate realizările tehnologice într-o perspectivă mai clară.

Desigur că avansurile tehnice în câmpul comunicațiilor nu ar trebui niciodată să fie subestimate. Ele modifică rapid civilizația noastră, ca niciodată mai înainte. După cum a observat un editorial de revistă: „Noi trăim într-o perioadă de schimbări sociale cel puțin tot atât de profunde ca Revoluția Industrială, poate chiar mai mari. Noile tehnologii de comunicație transformă totul: viețile noastre de muncă, viețile noastre particulare, și pe deasupra cultura noastră – modul în care ne adresăm ideilor.”

Cu toate acestea, nu este motiv pentru bărbați și femei să fie intimidați de ceva la care s-au gândit ei, și până la sfârșit le-au dat formă și le-au creat. Așa cum a comentat cu înțelepciune National Geographic „Tehnologia informației, pentru toată atenția pe care o primește, rămâne cu mult în urma creierului omenesc. Cercetătorii estimează că într-un creier normal sunt un quadrilion de conectări neuronale între celulele nervoase, mai mult decât toate chemările telefonice făcute în U.S. în toată decada trecută” (Octombrie 1995).

Cărțile Bibliei

Biblia Ebraică (Vechiul Testament)

Cele cinci cărți ale lui Moise (Legea, Tora sau Pentateuhul)

Genesa
Exodul
Leviticul
Numere
Deuteronom

Primii Prooroci

Judecătorii
Iosua
1 & 2 Samuel
1 & 2 Regi

Proorocii Principali

Isaia
Ieremia
Ezechiel

Proorocii Minori

Osea
Ioel
Amos
Obadia
Iona
Mica
Naum
Habacuc
Țefania
Hagai
Zaharia
Maleahi

Scrierile

Psalmii
Proverbe
Iov
Cântarea cântărilor
(sau Cântecul lui Solomon)
Rut

Plângerile lui Ieremia
Ecleziastul
Eстера
Daniel

Ezra
Neemia
1 & Cronicile

Notă: Vechiul Testament nu este aranjat în ordine strictă cronologică. Alți factori, ca conținutul mesajului, au contribuit de asemenea la ordinea și aranjamentul acestor cărți.

Scrierile Apostolice (sau Noul Testament)

Evangheliile

Matei
Marcu
Luca
Ioan

Epistola 1 & 2 a lui Pavel către
Tesaloniceni
Epistola 1 & 2 a lui Pavel către
Timotei
Epistola lui Pavel către Tit
Epistola lui Pavel către Filimon
Epistola lui Pavel către Evrei

Faptele Apostolilor

Faptele Apostolilor

Scrisorile Generale

Scrisorile lui Pavel

Epistola lui Pavel către Romani
Epistola lui Pavel către 1 & 2
Corinteni
Epistola lui Pavel către Galateni
Epistola lui Pavel către Efeseni
Epistola lui Pavel către Filipeni
Epistola lui Pavel către Coloseni

Epistola sobornicească a lui Iacov
Epistola sobornicească 1 & 2 a lui
Petru
Epistola sobornicească 1, 2 & 3 a lui
Ioan
Epistola sobornicească a lui Iuda

Cartea Apocalipsa

Apocalipsa lui Ioan

Și-a dat seama Dumnezeu de mult de ce sunt inerent capabile să realizeze ființele omenști?

„...și iacă de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedeca să facă tot ce și-au pus în gând” (Genesa 11:6).

Bărbații și femeile, atât individual cât și colectiv, pot să realizeze sarcini de necrezut de dificile. Așa de mult încât Dumnezeu Însuși, cu multe epoci în urmă, a luat măsuri radicale ca să limiteze progresul omenirii la Turnul lui Babel (Genesa 11:5-8). El a prevăzut vastele noastre posibilități, care când sunt folosite greșit, vor sfârși prin a ne face daune de nemăsurat și ireparabile. Totuși, în mod paradoxal, Dumnezeu a vizionat întotdeauna omenirea realizând scopurile cele mai înalte ca rezultat al creșterii sub conducerea potrivită.

Prevede planul lui Dumnezeu o conducere dreaptă pentru omenire?

„Ce este omul, ca să-Ți aduci amine de el, sau fiul omului, ca să-l cercetezi? L-ai făcut pentru puțină vreme mai pe jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai supus supt picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse” (Evreii 2:6-8, citând Psalm 8:4-6).

Contextul este „lumea ce are să vină” (Evreii 2:5). Dumnezeu plănuiește să facă bărbații și femeile conducători și guvernatori în epoca grandioasă ce are să vină. Totuși, în epoca prezentă, „acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse” (versul 8, ultima parte).

În epoca ce are să vină, cine va împărtăși supravegherea lumii împreună cu Isus Hristos?

„Ei au înviat, și au împărățit cu Hristos o mie de ani” (Apocalipsa 20:4).

Biblia ne spune că slujitorii convertiți sau „sfinții” lui Dumnezeu vor participa în administrarea creației Sale! Restaurarea și guvernarea corectă a acestui pământ este o parte integrală a planului grandios al lui Dumnezeu! El intenționează ca întregul pământ să fie ca Grădina Edenului din vechime (compară cu Daniel 7:27; Faptele Apostolilor 3:20-21; Apocalipsa 5:10; 22:1).

Omenirea a visat pentru mult timp utopia – un paradis pământesc de pace și belșug. Mulți au dorit să o introducă prin tehnologia și cunoștințele omenești mult îmbunătățite. Dar ziarele poartă mărturia zilnică a faptului că utopia nu va avea loc fără intervenția supranaturală a lui Dumnezeu.

Însă, odată ce întreaga omenire a fost adusă la o pocăire adevărată, planul milenial al lui Dumnezeu va depăși toate visele utopice vizionate vreodată de mintea omenească. Pentru o înțelegere mai completă, te rugăm să ceri broșura gratuită *Evangelia Împărăției* [The Gospel of the Kingdom].

Depinzând de Dumnezeu într-o lume nesigură

Este evident din abundență că trăim într-o lume foarte nesigură. Cu trei mii de ani în urmă Solomon a confirmat că „pentru orice lucru este o vreme și o judecată și nenorocirea paște pe om. Dar el nu știe ce și cum se va întâmpla, căci n-are nici cine-i spune” (Ecleziast 8:6-7). El a zis „Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri” și „toate atârnă de vreme și de împrejurări” (Ecleziast 9:5, 11). Cuvintele acestui rege din antichitate sunt la fel de adevărate astăzi ca și atunci când le-a scris el. Ca ființe omenești muritoare, singura noastră certitudine este moartea.

Apostolul Iacov ne reamintește de asemenea că „nu știți ce va aduce ziua de mâine” (Iacov 4:14). Deși contextul arată clar că se referă la activitățile obișnuite de zi cu zi ale omului declarația lui deșteptătoare subliniază starea naturală a lumii noastre materiale.

Cum este Dumnezeu dispus să se îngrijească de noi în lumea aceasta nesigură plină de suferință și moarte?

„Doamne, Tu ai fost locul nostru de adăpost, din neam în neam...din vecinicie în vecinicie, Tu ești Dumnezeu!” (Psalm 90:1-2).

Dumnezeu este întotdeauna prezent! Așa cum a scris Petru, „pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi” (2 Petru 3:8). Dumnezeu „locuiește în veșnicie” – și nu este legat de legile fizice ale timpului și spațiului (compară cu Isaia 57:15; Psalm 90:4).

Este totuși Dumnezeu conștient de durata vieții noastre, de existența noastră temporară pe pământul acesta?

„Toate zilele noastre pier de urgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet. Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani; și lucrul cu care se mândrește omul în timpul lor nu este decât trudă și durere, căci trece iute, și noi zburăm” (Psalm 90:9-10).

Deși Biblia recunoaște liber nesiguranța și incertitudinea existenței pământești a omului, cum contrastează Scripturile caracterul lui Dumnezeu?

„orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se dela Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare” (Iacov 1.17).

Dumnezeu este Ființa cea mai stabilă din întregul univers! Scopul și planul Lui general rămân constante și fără schimbare. Dumnezeu este refugiul nostru, locul nostru de siguranță, speranța noastră în fața incertitudinilor care ne cotropesc (compară cu Maleahi 3:6; Evreii 13:8). El este Stâncă noastră! (Psalm 18:2).

De cine putem noi depinde atunci?

„Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul cel vecinic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; ...El dă tărie celui obosit, și mărește puterea celui ce cade în leșin” (Isaia 40:28-29).

Ce promite Dumnezeu să facă atunci când suntem copleșiți de dubiu și nesiguranță?

„Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te iau de mâna dreaptă și-ți zic: „Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!” (Isaia 41:13).

Chiar și moartea nu-i poate înfrânge pe cei care au încredere în Dumnezeu. A fost Isus cel care a zis: „oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată” (Ioan 11:26). Evident că El a înțeles viața veșnică, pentru că noi toți vom întâmpina sfârșitul acestei vieți (Evreii 9:27).

Totuși Hristos a promis că va fi o înviere la viața veșnică a celor care au cu adevărat încredere în Dumnezeu și Cuvântul Său. „Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimes, are viața vecinică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață” (Ioan 5:24).

Acei care sunt cu adevărat convertiți – prin pocăință și primirea Duhului Sfânt – și rămân credincioși până la sfârșit au promisiunea sigură a unei învieri la viața veșnică în Împărăția lui

Dumnezeu. Broșura noastră gratuită *Ce se întâmplă după moarte?* (What Happens After Death?) explică aceasta în mult mai multe amănunte.

Chestiuni de ponderat

„Chestiuni de ponderat” este un aspect special al acestui curs. Noi l-am introdus ca să te ajutăm să reflectezi asupra chestiunilor importante pe care abia le-am studiat și să te gândești dincolo de conținutul lecției și să-l aplici la un nivel personal. Este intenționat ca un ajutor de studiu și ca un stimulant pentru o continuă gândire asupra acestor concepții biblice importante.

Noi îți sugerăm ca să îți faci timp să scrii răspunsurile tale la întrebările acestea la fel ca și la altele care ți-ar trece prin minte. Te rugăm să te simți liber să ne scrii direct orice părere asupra lecției acestea sau a cursului întreg.

Întrebările pentru prima lecție:

- Ce scripturi ne ajută să înțelegem că Biblia este modul lui Dumnezeu de a comunica cu omenirea?
- Uită-te în jurul tău. Ce atribute invizibile ale lui Dumnezeu vezi în creația care ne înconjoară? (Romani 1:20).
- În câte feluri vezi dragostea lui Dumnezeu exprimată în valorile și standardele eterne stabilite de Biblie?
- Ce fel de relație caută Dumnezeu cu omenirea? Ce poți face tu ca să-ți dezvolti o relație semnificativă cu Dumnezeu?
- Dată fiind nesiguranța lumii noastre de astăzi, cum poate un individ sau o familie să găsească direcție și liniște în viață?

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, Ohio 45254-1027
Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
Web site: www.gnmagazine.org
E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada
Box 144, Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada
Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779
Fax: (905) 876-0569
Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God
P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas
Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:
Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.
Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795
E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God
P.O. Box 705
Watford, Herts, WD 19 6FZ, England
Phone: 020-8386-8467 Fax: 020-8386-1999
Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:
Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten
Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany
Phone: 0228-945-4636 Fax: 0228-945-4637
Italia: La Buona Notizia, Chiesa de Dio Unita
Casella Postale 187, 24121 Bergamo Centro, Italy
Phone și Fax: (+39) 035-452-3573
Web site: www.labuonanotizia.org

Filipinele: P.O. Box 81840
DCCPO, 8000 Davao City, Philippines
Phone and Fax: +63-82 241 0150
Cell/text: +63-918-904 4444
Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga
P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENTIONATE

United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254 -1027, U.S.A.
Phone: (513) 576-9796

Toate broșurile pot fi coborâte depe Internet la: www.ucg.org/easteuropean

E-mail: info@labuonanotizia.org

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands

Scandinavia: Guds Enade Kyrka
P.O. Box 3535, Stockholm, Suedia
Phone: (+44) 20-8386-8467 Fax: 0046 0142-10340

AFRICA

Africa de Est: Kenia, Tanzania și Uganda:

United Church of God-Kenia
P.O. Box 75261, Nairobi, 00200, Kenia
E-mail: kenya@ucg.org, Web site: www.ucgeastafrica.org

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana
E-mail: ghana@ucg.org

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Nigeria: United Church of God-West Africa
P.O. Box 1715, Yaba, Logos, Nigeria
Phone: 234-1-791-8009, E-mail: nigeria@ucg.org

Africa de Sud, Botswana, Lesotho, Namibia și Swaziland:
United Church of God - Southern Africa

P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205,
South Africa
Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia: P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia
Phone: (02) 226-076 E-mail: zambia@ucg.org

Zimbabwe: P.O. Box 928, Causeway, Harare, Zimbabwe
Phone: 011716273 E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia
GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia
Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202
Fax: 07-55-202-122

Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God
P.O. Box 11081,
Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God
P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand
Phone: Toll Free 0508-463-763